

Publicerad 2009-03-19 13:36 av Josbol

Tillsammans med dig genom åren

Vi lekte med varandra,
om vem som kunde hålla sig längst.
Jag som alltid fick dig att nästan dö av längtan.
När du inte fick ta på mig,
gud din blick som uttryckte så mycket lust.
Du retades alltid genom att sätta dig framför mig, på knä
och sakta dra dina fingrar över mina låar.
Det kittlades så jag nästan dog,
men vi lekte ju.
Man höll sin goda min, för att inte förlora.
Jag började alltid med att dra mina fingrar i ditt hår.
Och kyssa dig på ögonlocket.
Du skrattade alltid men sa: Det är så mysigt, fast det går inte att förklara.

Nej det går inte att förklara helheten med oss.
vi är som ett.
Helt galna.
Men vi gillar det.

Som när jag drar mina fingrar långsamt över din midja,
vid en viss punkt så rycker du till,
din mage dras automatiskt in.
Som när du alltid la dig över mig och bara kollade på mig.

Vissa stunder som känns allt för långt borta.
För vi är inte varandras längre,
hon är din och du är hennes.
Och jag hatar det.

Dom här små obetydliga stundera,
ja dom har satt sina spår.

Alltid på radion i bilen, ballader.
Vi slog nästan sönder radion varenda gång.
Tills vi satte i en skiva och hela spelaren började i stället brinna.
Eller som när vi halkade i duschen,
draperiet, schampot och alla saker bara flög,

min mage dog av mjöklasyra, för allt skratt.
Ja skratt har det blivit mycket med åren.
och jag hoppas att det kommer att bli mer av.
För när jag träffade dig igår, efter allt för länge sen sist jag såg dig.
Så blev jag så jävla glad.

På något sätt så,
gör du mig till mig
och alltid kommer jag älska dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Josbol med Poeter.se id #21231 innehar upphovsrätten